

A tak jsem zůstal sám na světě,
podoby měním a odpovídám si.
Pravdivě i tolik konkrétně
z nenávisti i z velký lásky.

Ke všem a nikomu ke světu i zemi,
z pocitu ublížení vámi všemi.
Proč nikdo neviděl mých pár dobrých skutků,
lásky i štěstí i smutků.

Nenech prosím umřít další nešťastný lidi,
nenech prosím zabloudit, co věčně něco hledaj.
Ty, co se trápí prosím osvoboď brzy,
ať nejsou jako já a netečou jim slzy.

Nenech prosím zapomenout ty, co mají vědět,
jaký jsme byli, myslím skutečně byli.
Ty, co se trápí prosím osvoboď brzy,
ať nejsou jako já a netečou jim slzy.

A tak jsem zůstal sám na světě,
sám sobě přítelem i nebezpečným vrahem.
Jsem někdo, kdo ví všechno i ten co neví nic,
mám toho tolik v sobě, jen ne komu to říct.

Obviním se, potrestám
a pak odpustím si,
řeknu si pár slov,
ale neodpovím si.

Z tváře do tváře si vyliju svou zlost,
v kabátě ze vzpomínek strávím další noc.

Nenech prosím umřít další nešťastný lidi,
nenech prosím zabloudit, co věčně něco hledaj.
Ty, co se trápí prosím osvoboď brzy,
ať nejsou jako já a netečou jim slzy.

Nenech prosím zapomenout ty, co mají vědět,
jaký jsme byli, myslím skutečně byli.
Ty, co se trápí prosím osvoboď brzy,
ať nejsou jako já a netečou jim slzy.

Nenech prosím umřít další nešťastný lidi,
nenech prosím zabloudit, co věčně něco hledaj.
Ty, co se trápí prosím osvoboď brzy,
ať nejsou jako já a netečou jim slzy.

Nenech prosím zapomenout ty, co mají vědět,
jaký jsme byli, myslím skutečně byli.
Ty, co se trápí prosím osvoboď brzy,
ať nejsou jako já a netečou jim slzy.